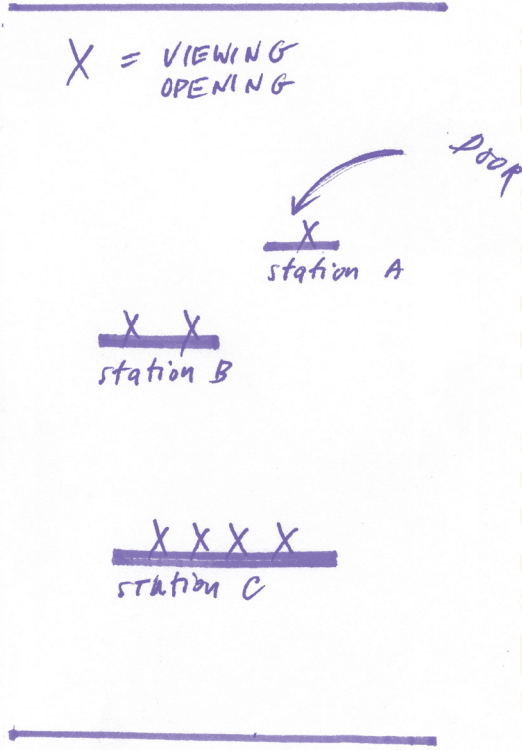

MUSEUM BOIJMANS
VAN BEUNINGEN

ELAD LASSRY

SENSORY SPACES

22.02.14
01.06.14

SENSORY SPACES

Sensory Spaces is de titel van een reeks solotentoonstellingen in de Willem van der Vorm Galerij, de gratis toegankelijke tentoonstellingsruimte in het entreegebied van het museum. Voor iedere editie wordt één kunstenaar gevraagd om werk te ontwikkelen dat de ervaring van deze ruimte benadrukt danwel verandert.

Sensory Spaces is a series of commissioned solo projects presented in the Willem van der Vorm Gallery, located in the freely accessible exhibition space in the museum's entrance hall. For each edition an artist is invited to develop a work that emphasises or alters the visitor's experience of this particular space.

Sensory Spaces 3 — Elad Lassry

Elad Lassry (1977, Tel Aviv, woont en werkt in Los Angeles) richt zich in zijn oeuvre op de werking van het fotografische beeld, zowel in het tweedimensionale vlak als in de driedimensionale ruimte. Hij is gefascineerd door het gegeven dat een afbeelding zowel een representatie als een abstractie van de werkelijkheid is. 'Pictures,' zegt Lassry, 'are so very like what we see, and so very unlike what we see.' De dubbelzinnigheid van de waarneming staat in zijn werk dan ook centraal. De kunstenaar speelt een ingenieus spel met herkenning en vervreemding.

Lassry's oeuvre laat zich op verschillende manieren categoriseren. Hij bedient zich van media als fotografie, film, sculptuur en performance. Iconografisch is zowel zijn twee- als driedimensionale werk onder te verdelen in portretten van mensen en dieren, stillevens en landschappen. Formeel gebruikt Lassry zowel figuratieve elementen als abstracte, geometrische motieven. Zijn kleurgebruik en maatvoering zijn opvallend. Zo werkt de kunstenaar met een standaard beeldmaat: elke lijst is 11 bij 14 inch (28 x 35,5 cm). Maar deze classificaties bieden nog niet voldoende informatie om het werk van Lassry te doorgronden.

4

Een belangrijk deel van zijn werk bestaat uit objecten die er op het eerste gezicht uitzien als ingelijste kleurenfoto's. Deels bevatten deze werken foto's die de kunstenaar zelf heeft gemaakt, soms is het een vintage foto of een commercieel beeld afkomstig uit bijvoorbeeld een tijdschrift. Het auteurschap, zo geeft Lassry zelf aan, is voor hem geen thema: pas wanneer een bestaand beeld niet biedt wat hij zoekt, ziet hij zich genoodzaakt om zelf een foto te maken. Hij beschouwt zichzelf nadrukkelijk niet als fotograaf maar als een kunstenaar die werkt met beelden.

Het idee dat fotografie een waarheidsgetrouwe en eenduidige afspiegeling van de werkelijkheid is, trekt Lassry in twijfel. Dat doet hij door te spelen met de elementen waaruit elk beeld is opgebouwd, zoals met scherpte en diepte, met transparantie en spiegeling, met textuur en schaal, met contrasterende kleuren of met kleuren die juist dicht bij elkaar liggen. De door hemzelf gemaakte foto's zijn duidelijk geënceneerd. Hij plaatst zijn onderwerp dikwijls in een monochrome omgeving. Door de gehele achter- en ondergrond dezelfde kleur te geven ontstaat er een vervreemdend effect: de afgebeelde objecten hebben geen andere context dan kleur. In sommige beelden suggereert hij bovendien het ontbreken van zwaartekracht; elementen zweven door de ruimte. Lassry speelt met 'nep' en 'echt'. Zo zijn de paddenstoelen die te zien zijn in het werk 'Mushrooms' (2011) gemaakt van hout (afb.1).

Daarnaast komen er veelvuldig geometrische elementen voor in Lassry's foto's. Naast geometrische uitsneden (waar bijvoorbeeld

ELAD
LASSRY

Sensory Spaces 3 — Elad Lassry

The oeuvre of Elad Lassry (1977, Tel Aviv, lives and works in Los Angeles) focuses on the workings of the photographic image, both on a two-dimensional plane and in three-dimensional space. He is fascinated by how images are both a representation of and an abstraction of reality. 'Pictures,' says Lassry, 'are so very like what we see, and so very unlike what we see.' The ambiguity of perception is central to his work, in which he plays an ingenious game with recognition and alienation.

Lassry's oeuvre can be categorised in different ways. He makes use of diverse media, including photography, film, sculpture and performance. Iconographically, his two-dimensional and spatial work includes portraits of people and animals, still lifes and landscapes. In formal terms, he employs both figurative motifs and abstract, geometric elements. His use of colour is remarkable and he employs a standard format: each frame is 11 x 14 inches (28 x 35.5 cm). But these classifications do not provide sufficient information to penetrate Lassry's work.

An important part of his work consists of objects that initially appear to be framed colour photographs. He takes some of the photographs himself; others are vintage photographs or commercial images from magazines. Lassry is not concerned with authorship: he only resorts to taking photos himself when he cannot find what he wants among existing images. He does not consider himself a photographer but an artist who works with images.

5

In his work, Lassry questions the idea that photography is a truthful and unequivocal reflection of reality. He does this by playing with the elements that make up each image, such as focus and depth, transparency and reflection, texture and scale, contrasting colours and indeed colours that are very similar. The photos he takes himself are obviously staged. He often places objects in a monochrome setting. By keeping the entire background a single colour, he creates a curious affect: the objects have no context except colour. In some images, this suggests an absence of gravity: the elements seem to float in space. He plays with notions of 'real' and 'fake'. For example, the apparently lifelike toadstools in the work 'Mushrooms' (2011) are in fact made from wood (fig.1).

Many of Lassry's photographs also contain geometric elements. In addition to geometric apertures (through which, for example, a head appears), he includes rectangular elements that resemble plinths. Some images are partially obscured by geometric strips. In some cases, he adds so-called 'negative' visual elements by, for example, cutting circles from the negative before printing

een hoofd doorheen steekt), plaatst hij in zijn foto's rechthoekige elementen die doen denken aan sokkels. Geometrische banen onttrekken sommige beelden gedeeltelijk aan het zicht. Aan andere foto's voegt hij zogenaamde 'negatieve' beeld-elementen toe, door bijvoorbeeld cirkels uit het negatief te snijden alvorens de foto af te drukken. Recent stelde Lassry voor het eerst ingelijste foto's tentoon met een 'hoes' van kleurige zijde die, net zoals de geometrische banen op de foto's, een deel van de foto aan het zicht onttrekken (afb.2). Deze hoezen hebben geometrische stofpatronen of zijn monochroom van kleur met nauwkeurig ingenaaide plooiën. De geometrische sculpturen in Lassry's ruimtelijke installaties en performances tenslotte hebben dezelfde functie als de lijsten, banen en hoezen (afb.3). Ook zij vormen een abstract kader 'om' de performers.

Dit spel met de abstrahering van het beeld voert de kunstenaar verder door. Zijn foto's zijn ingelijst in houten lijsten, dikwijls beschilderd met felgekleurde lakverf die correspondeert met de hoofdkleur op de foto zelf. De lijst voegt een abstract element - horizontaal, verticaal - toe aan het werk. Het bijbehorende bijschrift geeft de materialen van deze 'ingelijste foto's' als volgt weer: gelatinezilverdruk, geverfde lijst. Lassry maakt door middel van dit bijschrift de lijst, die normaliter geen actief onderdeel is van het eigenlijke kunstwerk, expliciet deel van het werk. Daarmee veranderen de ingelijste foto's feitelijk in

6

ruimtelijke objecten die bestaan uit een foto en een lijst. De geometrische banen en zijden hoezen versterken het besef dat we hier niet te maken hebben met een ingelijste foto of collage, maar met een driedimensionaal object.

De door Lassry gebruikte beelden refereren bovendien aan beeldelementen uit de kunstgeschiedenis en fotografiehistorie, aan advertenties, illustraties en films. Het zijn vaak herkenbare beelden die we automatisch een plek proberen te geven binnen onze eigen mentale beeldbank. Het is niet de bedoeling om al zijn referenties te ontcijferen, maar het is interessant om enkele te bespreken - die overigens veelal in recensies en door hemzelf in interviews genoemd worden. Zo haalt hij met zijn driedimensionale 'kasten' doelbewust het werk van Donald Judd (1928-1994) en Richard Artschwager (1923-2013) aan (afb.4). Zijn lijsten kunnen verwijzen naar een kunstenaar als Piet Mondriaan (1872-1944): smalle, terugspringende lijsten, dikwijls geschilderd in dezelfde kleur die overheerst in zijn abstracte composities, spelen een actieve rol in Mondriaans werk. Net als het werk van Christopher Williams (geb. 1956) doen Lassry's beelden denken aan productfotografie, terwijl de overeenkomsten met de geabstraheerde beeldtaal van Jack Goldstein (1945-2003) ook in het oog springen. Deze referenties fungeren als een volgende, abstraherende laag binnen Lassry's oeuvre.

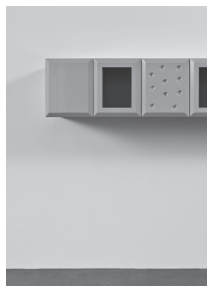
Eenzelfde referentie- en abstractiespel karakteriseert Lassry's performances. Daarbij zijn de ingehuurd professionele dansers van cruciaal belang. De door hen uitgevoerde performances,

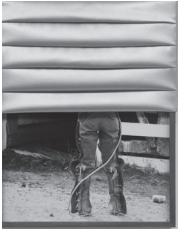
afb. / fig.1. Elad Lassry, Mushrooms, 2011. C-print, geverfde lijst / C-print, painted frame, courtesy David Kordansky Gallery, Los Angeles

afb. / fig.3. Elad Lassry, Untitled (Presence), 2012. Installatie in / Installation

afb. / fig.4. Elad Lassry, Untitled (Yellow Cabinet), 2011. MDF, hoogglansverf, gehard glas / MDF, high

afb. / fig.2. Elad Lassry, Untitled (Chaps), 2014. C-print, walnoten lijst, vierlaags zijde / C-print, walnut frame, 4-ply silk, courtesy de kunstenaar / the artist; 303 Gallery, New York; David Kordansky Gallery, Los Angeles

at The Kitchen, New York, courtesy David Kordansky Gallery, Los Angeles

gloss paint, tempered glass, courtesy David Kordansky Gallery, Los Angeles

the photograph. Recently Lassry has covered part of the frame with brightly coloured silk 'covers', which partially obscures the image (fig.2). Some of these covers have geometric patterns, while others are a single colour with carefully sewn pleats. The geometric sculptures in Lassry's installations and performances serve the same function as the frames, strips and covers: they form an abstract frame 'around' the performers (fig.3).

This play with abstracting the image extends to their presentation. His photographs are framed in wooden frames, often painted with brightly coloured gloss paint that corresponds to the main colour in the photograph. The frame adds an abstract element - horizontal, vertical - to the work. The accompanying label describes the materials of these framed photographs as follows: gelatin silver print, painted frame. In this way Lassry makes the frame an explicit part of the artwork, thus transforming the framed photographs into spatial objects consisting of a photograph and a frame. The geometric strips and covers reinforce the notion that these are not simply framed photographs or collages, but three-dimensional objects.

Furthermore, the images Lassry uses refer to visual elements from the history of art and photography, advertising, illustration and film. They are often recognisable images for which we automatically attempt to find a place within our own mental image bank. It is not the intention to decipher all his references, but it is interesting to discuss a few, some of which have already been highlighted in reviews and interviews with the artist. For example, his three-dimensional 'cabinets' are a conscious reference to the work of Donald Judd (1928-1994) and Richard Artschwager (1923-2013) (fig.4). His frames might be a reference to Piet Mondrian (1872-1944) for whom narrow, receding frames in the same colour that dominates his abstract compositions played an active role in his paintings. Like the work of Christopher Williams (b. 1956) Lassry's pictures call to mind product photos; they also have a relationship to the abstracted visual idiom of Jack Goldstein (1945-2003). These references function as an additional layer of abstraction in Lassry's oeuvre.

Lassry's performances are characterised by a similar game with references and abstraction. The hired professional dancers play a crucial role in this respect. Their performances, such as 'Untitled (Presence)' (2012), which took place at The Kitchen in New York, look suspiciously like a dance. Indeed certain passages are borrowed from the choreography of George Balanchine (1904-1983). We think we are watching a dance, but this is misleading: we are watching a performance. Lassry is not concerned merely with the believability of the dancers' movements, but also with the fact that these dancers automatically refer to their own professional background. You are witness to a double bluff: you are watching a performance that resembles a dance and you think you see dancers but they are, in fact, performers.

zoals 'Untitled (Presence)' (2012) die uitgevoerd werd in The Kitchen in New York, lijken verdacht veel op een dans. Bepaalde danspassages zijn bijvoorbeeld ontleend aan choreografieën van George Balanchine (1904-1983). Als kijker ben je geneigd te denken dat je naar een dans kijkt, maar je wordt op het verkeerde been gezet: je kijkt naar een performance. Het gaat Lassry niet alleen om de geloofwaardigheid van het spel van de dansers, maar om het feit dat deze dansers automatisch verwijzen naar hun eigen professionele achtergrond. Daarmee word je als publiek dubbel gefopt: je kijkt naar een performance die op een dans lijkt en je denkt dansers te zien die feitelijk performers zijn.

Wanneer je tenslotte Lassry's hele oeuvre in ogenschouw neemt, wordt duidelijk dat hij steeds een spel speelt met de verschillende disciplines. Ingelijste foto's worden driedimensionale objecten. Danschoreografieën blijken performances. Zijn losstaande, driedimensionale objecten bestaan enerzijds uit sculpturen die lijken op meubels en anderzijds uit gedecoreerde modules die fungeren als scheidingswanden. Met deze objecten en modules encenseert hij vervolgens de ruimte nauwkeurig. De tentoonstellingsruimte zelf maakt hij toegankelijk door openingen aan te brengen in muren. Het publiek wordt door zijn tentoonstellingsruimte gestuurd zoals de bewegingen van de dansers bepaald worden door een choreografie.

8

Lassry spreekt van 'nervous pictures' wanneer hij het heeft over zijn werk. Daarmee doelt hij op de instabiliteit van zijn beelden - zowel in het twee- als driedimensionale vlak. Hij kleedt het fotografische beeld uit en speelt met de losse elementen, waardoor vertrouwde beelden en onze routineuze betekenisgeving onder spanning komen te staan. In dit proces van uitkleden, van deconstructie en abstrahering, ontstaat er ruimte voor nieuwe beelden en verbanden. Daarbij speelt de werking van de waarneming een belangrijke rol. Deze is afhankelijk van verschillende factoren: het kijken wordt niet alleen bepaald door de werking van het menselijke oog, maar ook door eerder opgedane kennis, visuele tradities en bestaande systemen. Lassry's werk stelt impliciet de vraag: wat wordt hier afgebeeld?

De wijze waarop men naar beelden kijkt staat eveneens centraal in Lassry's installatie voor Museum Boijmans Van Beuningen. De langwerpige, houten sculptuur in de installatie verwijst in zijn vorm en materialiteit naar een deur, die de ingang van de tentoonstellingsruimte zou kunnen open en blokkeren. De drie losstaande sculpturen zijn zowel barrières voor het waarnemen, als 'viewing stations', en zowel decoratieve als functionele objecten. Ze beïnvloeden de manier waarop andere werken worden waargenomen: de fotografische wandobjecten zijn niet alleen zichtbaar door de openingen in de sculpturen maar ook direct, zonder interventie. Wanneer je je als toeschouwer door de ruimte beweegt lijken de objecten soms plat. Hierdoor

Viewing Lassry's oeuvre as a whole, it becomes apparent that he is playing a game with the various disciplines in which he works. Framed photographs become three-dimensional objects. Dance choreography is actually a performance. His freestanding three-dimensional objects consist, on the one hand, of sculptures that resemble pieces of furniture and, on the other hand, of decorated modules that function as room dividers. He uses these objects and modules to create a carefully staged space. He makes the exhibition space itself accessible by creating openings in the walls. The public is led through the exhibition space just as the movements of the dancers are dictated by the choreography.

Lassry speaks of 'nervous pictures' when he talks about his work. He is referring to the instability of his images - both in two and three dimensions. He strips the photographic image down and plays with the individual elements so that we begin to question the meanings we routinely give to particular images. In this process of stripping, deconstruction and abstraction a space is created for new images and connections. The perception of the viewer plays an important role in this process. This is dependent upon several factors: the act of looking is determined not only by the workings of the human eye but also by accumulated knowledge, visual traditions and existing systems. Lassry's work implicitly poses the question: what is depicted here?

How people look at pictures is also central to Lassry's installation for Museum Boijmans Van Beuningen. The materials and form of the elongated wooden sculpture in the installation refers to a door, which could open up or block the entrance to the exhibition space. The three freestanding sculptures are both barriers to perception and 'viewing stations' and are both decorative and functional objects. They influence the way the other works are perceived: the photographic objects on the walls can be viewed through the openings in the sculptures, or without an intervention. As you move through the space, sometimes the objects appear flat. This questions the three-dimensionality of the entire installation and transforms three-dimensional objects into two-dimensional images, and vice versa.

There is yet another tension between the photographic objects on the wall and the freestanding sculptures, namely the tension between mechanical reproduction and the handmade. The images refer to artificially staged studio photography, while the sculptures suggest a dedication to craft and applied arts. Lassry has stated that these sculptures are inspired by Viennese modernism around 1900: as stylistic marriage of figuration and abstraction with stylized forms and ornamentation. The artists of this period sought a connection between their objects and mankind. The constant tension between recognition and alienation in Lassry's work interrupts the relationships between his work, the space and the viewer.

wordt de driedimensionaliteit van de hele installatie op de proef gesteld en veranderen objecten in tweedimensionale beelden en andersom.

Tussen de fotografische objecten aan de wand en de vrijstaande sculpturen bestaat nog een andere spanning, namelijk die tussen mechanische reproductie en ambachtelijkheid. De foto's refereren aan artificiële studio-opnamen, terwijl de sculpturen een toewijding aan het ambacht en de toegepaste kunsten suggereren. Lassry haalt zelf het Weense modernisme van rond 1900 aan als inspiratiebron voor deze sculpturen met hun archetypische vormen en opvallende kleuren. Stilistisch bewoog dit modernisme zich tussen figuratie en abstractie, met expressieve, gestileerde vormen. Kunstenaars streefden naar een verbinding tussen de door hen gemaakte objecten en de mens zelf. De voortdurende spanning tussen herkenning en vervreemding in Lassry's werk stelt de relatie tussen zijn werk, de ruimte en de toeschouwer op de proef.

!

!

!!

Tekst / Text
Noor Mertens,
Conservator / Curator
Museum Boijmans
Van Beuningen

Redactie / Editing
Rianne Schoonderbeek

Engelse vertaling /
English translation
Gerard Forde

Ontwerp / Design
COUP

Druk / Print
Zwaan Printmedia

Met dank aan /
With the generous
support of:

A
O M
D M
O

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of open-
baar gemaakt, in enige vorm, of op enige wijze, hetzij
elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen
of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved.
No part of this publication may be reproduced, stored
in a retrieval system, or transmitted in any form or
by any means, electronic, mechanical, photocopying,
recording or otherwise, without the prior written
permission of the publisher.

© 2014 Museum
Boijmans Van Beuningen

Op ARTtube.nl is een video
over Elad Lassry te zien /
On ARTtube.nl you can watch
a video on Elad Lassry

museum **B** van
boijmans **B** beuningen

Museumpark 18-20
NL-3015 CX Rotterdam
+31 (0)10 44 19 400
www.boijmans.nl

NEXT: LIU WEI VANAF / FROM 14.06.14